

Котиться в нікуди...

Іван Андрусяк

now does our world descend...

котиться в нікуди
нині жорстокий світ
(друзі як вороги;
мов перевівся рід)
от і уся судьба
плакати на гробах

творчість пропадає гра
(воля: рабом живи)
що уявив що знав,
все у єдиний вир;
нібито і не жив
тільки терпів терпів

мислі бідар гіркий
думати тяжко вмів
але про так і ні
тільки одне зрозумів:
зітреться між ними віть
і нас не стане умиць

де світле життя було,
падіння до темних ям
(коли боягуз герой
помилка є життям)
відчай нас поглина
вмерти серед лайна

але рятунок один
із цього кінця ознак —
де сліпо (і губи де
забули цілунку смак)
де стало нічим усе
— з'явись і співай душе